

Svátky a narozeniny v dubnu

A zde je první nová rubrika. V ní se dozvíte, kdo z našeho oddílu slaví tento měsíc svátek či narozeniny.

Narozeniny:

- 11.4. Šárka 9 let
15.4. Krysa 13 let

Svátky:

- 23.4. Vojta
Přejeme všechno nejlepší.

Významné dny v dubnu

A je tu další nová rubrika. V ní se zase dozvíte jaká významná výročí se v měsíci slaví.

1. 4. **Apríl**
22. 4. **Den Země**
24. 4. **Sv. Jiří - patron skautů a skautek**
Mezinárodní den skautů a skautek

Co nás čeká

Duben

13. -15.4. Hraničářská robinsonáda v České Třebové

Na jarní výpravu se vydáme do neznámých míst České Třebové. Čeká nás víkendová výprava, kterou připravuje Kaťák se Světluškou. Můžeme se těšit na setkání s Hraničáře s Učedníkem. Sraz všech účastníků je tradičně v pátek 13.4. v 16.15 u pošty na hlavním nádraží. Návrat z víkendu je v neděli 15.4. o půl páté opět na hlavní nádraží.

S sebou si každý zabalí: Spacák, ešus, lžičky, hrneček, utěrku, věci na spaní a ven, KPZ, stezku, psací potřeby, blok, páteční večeři a kroj na cestu.

Na výpravu budeme vybírat 350,-Kč na vlak, jídlo a ubytování.

20.4. Velká oddílová rada

V pátek 20.4. od 17 hodin se koná další oddílová rada.

22.4. Závody světlušek a vlčat

Jak již víte z minulého čísla, tuto neděli se koná závod pro vlčata a světlušky. V současné době nemáme zatím více informací a tak si prosím rezervujte tento termín. Více informací předáme na schůzkách a emailem.

24.4. Oslavy 100. let skautingu v Čechách

Při příležitosti oslav pořádá naše středisko společné focení celého střediska. Proto bychom chtěli, aby v tomto termínu měli všichni členové oddílu krojové košile (viz. níže). Focení se uskuteční v rámci úterní schůzky. Ti co se schází na schůzky ve středu se sejdou

Ve tři čtvrtě na pět v kroji ke klubovně. Prosíme všechny členy našeho oddílu o účast na této akci.

Květen

5. - 8.5. Jarní putování pro skauty a skautky

Vydáme se se stany putovat krásnou krajinou Broumovska

15. , 16 a 22, 23.5. Schůzky na kolech

Tradiční jarní schůzky na kolech. Sraz bude vždy před ZŠ Úprkova. Promažte a zkontrolujte si svá kola. Během schůzek budeme plnit podmínky odborky cyklisty pro řidičák na kolo.

26.5. Cyklovýprava

Zatím předběžný termín výpravy na kolech. Vydáme se na putování po Hradeckých lesích a možná ještě dále. Výpravě budou předcházet schůzky na kolech, kde každý účastník bude muset získat oddílový řidičák na kolo.

29.5. Schůzka s rodiči

Na konci května se uskuteční schůzka s rodiči, kde budou předány informace k letošnímu táboru a další informace k činnosti oddílu.

Červen

16.6. Skoro letní výprava

Červenec

14. - 28.7. Letní tábor v Dobré Vodě

Na letošní tábor se vydáme na tábořiště kolínských skautů nedaleko Ledče nad Sázavou. Více naleznete na webových stránkách oddílu. Zde jen připomínáme, že každý účastník tábora musí mít oddílové tričko i krojovou košili.

Kroje a oddílová trička

Jak již víte z minulého čísla opět budeme zajišťovat oddílová trička a košile. Aby nedošlo k problémům s velikostí triček pokusíme se zajistit asi tři velikosti pro výběr objednávky. Co se týká košil. Cena nové košile je od 499,- do 549,-Kč (www.jun.cz) a cena nášivek je 70,-Kč (domovenka, č. oddílu, mezinárodní znak). Předávejte prosím vaše požadavky u vedení oddílu, abychom stihli vše zajistit včas.

V současné době nabízíme k prodeji dvě krojové košile velikosti 134 a 140. Cena košile je 200,-Kč.

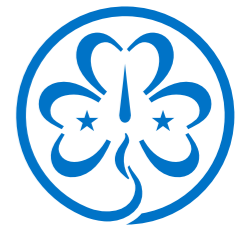
... a na závěr

Tak to je vše, co jsme vám v dnešním rozšířeném vydání chtěli sdělit. Do dnešního čísla přispěli Vodník, Světluška, Melmen a Bára. Doufejme, že i dalších číslech přibudou další přispěvatelé. Ať již krátkým příspěvkem či nějakou kresbou. Určitě vše otiskneme. Tak kdo bude první

Siggi, Pepek, Sváča, Sova a Lékárník

Jednička hlásí!

Časopis 1.oddílu Junáka v Hradci Králové číslo: 8/106 duben 2012

ročník X.

Nazdar sestry a bratři, vážení rodiče,

Zdravím vás při čtení dalšího čísla našeho časopisu. Je za námi měsíc plný velkých akcí a nádherného počasí. A možná i díky němu se nám naše akce vydařily. Ať se už jednalo o oddílovou výpravu či velkou Poradní skálu, které se účastnila naše vlčata. Jak obě tyto akce probíhaly se dozvíte v pravidelných rubrikách. A kromě těch pravidelných rubrik naleznete i několik nových rubrik. Ty vznikly z podnětu Světlušky a Melmena. Možná se postupně přidají i další, kteří budou pro nás připravovat svoji pravidelnou či nepravidelnou rubriku. Tak uvidíme jaké nás čeká překvapení v příštím čísle. A nyní již hurá do čtení.

Co se událo v březnu

Nejprve se vrátíme na zimní tábor, abychom dokončili vyprávění i minulého čísla.

Čtvrtek 23.2.

Na tento den jsme si naplánovali zdolání jižního pólu. Zpočátku se to zdálo jako dobrý nápad. Vyjdeme na Sněžku, pokoříme jižní pól a vrátíme se do oběda. Levou zadní. Hůře to už začalo vypadat na Růžové hoře, kde se polovina expedice vrátila nazpět. Po opuštění lesa jsme měli tu možnost vidět náš cíl v celé své kráse. Bílý kopec na bílém nebi takřka nebyl vidět. Rozeznat bylo jen a pouze kleč a tyče označující cestu, která nás čekala. Nadšení neopadlo příliš, ale přece jen bylo vidět obavy v očích polárníků. Pokud jste ty oči našli pod šálami, čepicemi a kapucemi. Začali jsme stoupat. Nedosahovali jsme závratných rychlostí, vítr do nás narážel a po ledu na cestě jsme sklouzli o dva kroky na každé naše tři.

Za jižní pól jsme prohlásili díru pod klečí asi v polovině kopce, kde fučelo o něco méně. Zde jsme vypili šťávu a dojedli bonbony. Vyvěsili jsme vlajku, vyfotili se, chytili jsme Krtka, aby nám neuletěl a zamířili jsme dolů. Odměnou nám byla polévka na Děčínské boudě a zásoby ze skladiště na 81. rovnoběžce. Mezi nejmladší členy výpravy k jižnímu pólu byl i Vojta-Krtek. Tomu jsme navrhli za hrdinský výstup k Jižnímu pólu přezdívku "Polárník".

Pátek 24.2.

Ráno jsme se probudili do ošklivého rána. Den nás přivítal drobným mrholením. Ale my jsme se nepřízní počasí nedali odradit. Museli jsme totiž poslat zprávu o našem neúspěšném dobytí pólu do všech končin světa. A tak každá z družin sestavovala zprávu o cestě k pólu. Každý z družiny si vylosoval nějaká písmena abecedy, která se mohla použít při sestavení zprávy.

Zpráva se zapisovala do tabulky a požadované opísmeno mohl zapsat pouze ten, kdo byl majitelem tohoto písmena. A tak ti co měli mezeru či nějaké frekventované slovo musel běhat zapisovat svá písmena často, někdo musel vyčkávat až na něj přijde řada. Na zapsání zprávy měli družiny časový limit třičtvrtě hodiny. Zprávy to byly originální. Jedna z družin psala: "Vracíme se, vařte něco dobrého." "Vracíme se z pólu, jsme OK, ale potřebujeme pro Melmena..." a poslední ze zpráv zněla: "Ahoj, dnes jsme zvládli Jižní pól". Takže každé z družin se podařilo alespoň nějakou zprávu odeslat. Vyhodnocení zpráv pak zpracoval Lékárník, aby vyhodnotil obdržené zprávy. Po obědě a poledním klidu nás čekaly další etapy naší hry. Nejprve jsme ověřovali souřadnice pólu. Družiny tak putovali jak za pomoci GPS tak i busoly. Zatím co s GPS neměli družiny žádný problém a zadaný bod snadno našly s busolou měly velké problémy. Pepek pro každou družinu připravil tři body, které měly družiny projít. Ale snad žádné z družin se nepodařilo nalézt všechny body v zadané toleranci. Každé chyběl alespoň jeden bod. Bylo zajímavé pozorovat družiny jak jim vychází body do hlubokého sněhu a vůbec jim nebylo divné, že tam nejsou žádné stopy. A posledním úkolem pro naše družiny bylo nalézt Scottovu expedici, která po zdolání pólu na zpáteční cestě umrzla. Nám se našťástí podařilo zachránit všechny a nikdo nám nikde neumrzl. Po této poslední disciplíně bylo třeba předat poslední body do do bodování družin. Ty pak zakreslit do mapy a provést konečný součet. Než se vše vyhodnotilo bylo třeba se připravit klubovnu na slavnostní večeři u krále. Večeře byla opět znamenitá. Výborné kuřecí maso, které nám dovezl taťka Anežky původně za Anežku, ale ta s námi zůstala až do konce tábora. O Obsluhu se postarali roveři a Pepek. Po slavnostním ceremoniálu a večeři následovalo vyhodnocení týdenního klání. Na krásném třetím místě se umístila Zelená družina. Druhé místo obsadila Žlutá a první místo získala červená družina. Po této slavnostní části pokračoval večer zábavným programem, který se pro ostatní připravily ostatní družiny. Viděli jsme inscenaci Romeo a Julie v norštině, dobývání Sněžky a dokonce i rapové vystoupení.

Sobota 25.2.

Ráno jsme si museli trošičku přivstat, abychom stihli zabalit svoje věci a uklidit chalupu. A tak hned po Pepkově budičku začal tradiční frmol. Balení spacáků a osobních věcí. Dále jsme museli uklidit jednotlivé pokoje a pokračovat v úklidu společných prostor, kuchyně umývárky atd. Vše se nám podařilo uklidit včas. Bylo to

vhlavně díky tomu, že se do úklidu zapojili úplně všichni. Sára setřela, klubovnu, Kačka uklidila kuchyni, Melmen uklidil ohoz, Večerníček setřel kuchyni a Anežka se Zuzkou setřeli umývárky. Ale to neznamená, že ostatní se úklidu neúčastnili. Miska uklidil a setřel pokoj starších kluků. Agáta s Katkou uklidili svůj pokoj a i mladší kluci Vodník, Stopař, Polárník, Ježek a Myšpulím uklidili svůj pokoj. V domluvený čas přijela rolba pro naše věci. Po naložení věcí a zamčený chaty jsme se vydali do Úpy čekat na autobus. I ten přijel včas a my přeložili naše věci a už ujížděli k Hradci. U jídelny na nás již čekali rodiče a tak nám skončil i náš letošní zimní tábor.

Zima nám už skončila a nyní se dostáváme k informacím z března.

17.3. Výprava do kamenného města

Na naši jarní výpravu jsme se vydali do nedalekých Hořic v Podkrkonoší. Protože se v březnu pohybujeme po Mexiku bylo tématem naší výpravy putování stopami Corteze po Aztécké říši. Počasí bylo přímo luxusní. Sluníčko krásně svítilo již od rána. Na hořickém nádraží jsme výpravu zahájili oddílovým pokřikem a Siggí nám řekl krátký příběh o španělském dobyvateli Cortézovy. Pak jsme se vydali na naše putování. Kousek od nádraží nás čekala první soutěž. Museli jsme rychle naložit lodí jako Cortez, kterému hrozilo zatčení a proto musel se svoji posádkou rychle opustit přístav. My jsme měli za úkol co nejrychleji posbírat papírové koule umístěné podél chodníku asi v metrových vzdálenostech. Úkol, který vypadl na první pohled jednoduše nabyt tak snadný. Kouesk běžet, schýbnout se pro kouli a běžet dále. Možná v tom měli výhodu naši nejmladší a nejmenší. Vítězem se stala družina Ještěrek v čase 2:02, na druhém místě skončili Jestřábi s časem 2:16, třetí byli Lišky a poslední místo obsadili Delfini. Po nalodění na loď následovala odpočinkový přesun, který byl vyplněn hrou Loto. Každý si udělal tabulku s třikrát třemi okénky. Do nich si každý zapsal djociferná čísla od jedenácti do devadesáti devíti. A pak jsme jen koukali na značky aut a porovnávali jejich čísla s čísly v naší tabulce. Kdo měl v řadě nebo sloupci škrtnuté všechna čísla zakřičel: "LOTO" a vyhrál. Cestou dostala do rukou GPS družina Lišek pod vedením Stopaře, která jako první hledala městečko Veracruz. To bylo ukryto v keši "Jan Hus". Pod majestátnou sochou jsme se museli občerstvit na další cestu. Čekali nás Smetanovy sady. V sadech měli družiny za úkol nalézt co nejvíce soch. Nejzajímavější byla socha Krakonoše. Kromě této sochy jsme objevili i sochu Jánošíka, Jiráska a dalších velikánů. V dalším hledání městečka pomocí GPS pokračovala družina Ještěrek, která hledala zase "Tenis Hořice". Těm se oplatilo, že měli ve svém týmu nejmeší Mínu. Protže ta měla asi největší zásluhu v nalezení dlaší krabičky. Ty byla tentokrát schována v kmeni stromu vysoko nad zemí. Ale když vzala Aneta

Mínu na ramena tak to bylo akorát. Prošli jsme přes sochařský park na Gothardu do dalšího ze sochařských parků na domovem důchodců. Tam na pískovcových plastice zobrazující nějakou medúzu jsme uvařili oběd. Každá z družin obdržela plynový vařič a polévku. Protože jsme měli o jeden vařič méně, než bylo družin, museli Ještěrky nastoupit k dalšímu úkolu. Tím bylo nalezení listu páru s názvy dnů Aztéckého kalendáře. Vždy když doběhli k papíru museli si zapamatovat co nejvíce slov a ty pak napsat na papír. Zde byla nejlepší družina Ještěrek, druzí byli Jestřábi, třetí Lišky a poslední Delfini. Po dobrém obědě jsme pokračovali až do Aztécké svatyně, kde jsme hledali tajemný nápis vytesaný do skály. V hledání byly nejuspěšnější Ještěrky, které pronásledovali Jestřábi s Delfiny. Další naše kroky vedla družina Delfinů, která také hledala pomocí GPS svoje město. Cesta ke koupališti na Dachova byla oživena spoustou vyřezávaných zvířat a dalších postav. Kousek před koupalištěm našli i Delfini svoji kešku. U koupaliště jsme si vyzkoušeli krokovat vzdálenost padesáti metrů. To abychom mohli zkusit na táboře mistrovství a měli co přesnější odhad vzdálenosti. Při stoupání na Chlomy jsme si vyzkoušeli i Aztécký fotbal. Úkolem každé družiny bylo dopravit míček po vytyčené trase v lese v co nejkratším čase. Zde se projevila souhra Lišek, která prošla trasu nejrychleji. Druhá nejrychlejší byla družina Jestřábů. Delfinům se podařilo trasu projít ve třetím nejrychlejším čase a nejpomalejší byly na trase Ještěrky. Na kraji lesa nás však zastihla neobvyklá zpráva. Bára nám řekla, že v blízkém okolí od cesty se prý nachází nebezpečný had, kterého musíme ulovit. Každá z družin vymýšlela jak hada chytit, aby nás neuštknul. Světluška navrhovala variantu chytit hada za hlavou a ostání ji pomohou se zbytkem. Jaké však všechny čekalo překvapení. Místo nebezpečného hada našli pouze kus lana. Větší odpočinek jsme si dali u Věže samostatnosti, kde jsme zkoušeli měřit šířku cesty a odhadovat vzdálenost. Zkoušeli jsme v praxi jak lze odhadnout vzdálenost podle viditelnosti různých detailů. Nějak se nám to nevedlo, asi budeme muset opravit návody. Pak

jsem jen seběhli k nádraží. Tam jsme ještě jednou virtuálně prošli celou trasu a odpovídali na různé otázky, které se vztahovali k našemu dnešnímu putování. To byla i poslední dnešní soutěž. Spočítali jsme výsledky a vyhlásili pořadí družin. První místo obsadili Ještěrky, druhé místo získali Jestřábi, třetí skončili Delfini

a poslední byla družina Lišek. Závěr výpravy byl již tradiční. Rozdali jsme si pamětní listy a zakřičeli oddílový pokřik. Vlak nám jel včas a na nádraží na nás již čekali naši rodiče. Díky skoro letnímu počasí se nám naše jarní výprava opravdu vydařila. Výsledky po celou dobu výpravy zaznamenávala Bára a tak ji musíme poděkovat, že se snad poprvé zachovaly výsledky z naší výpravy.

23. - 25.3. Víkend v Džungli

V tomto termínu se konala v Hradci Králové celostátní akce pro vlčata s názvem Víkend v džungli. Za náš oddíl se této akce zúčastnili Stopař, Myšpulím, Vodník, Ježek, Jáchym a Vašek. Společně s nimi strávili víkend s postavami z Knihy džunglí i Sváča s Lékárníkem. Pepěk zajišťoval organizační stránku akce a se Siggim vlčata vyráběli kožené medaionky. Kaťák byla v pozici tzv. Medvědáře. Ta pomáhala vedoucím z jiných oddílů s jejich vlčaty. Takže se dá říci, že se této akce zúčastnili všichni vedoucí Jedničky.

Krátký zápis o této akci nám předal Vodník:

Víkend v džungli

Sjeli se tam skauti a vedoucí z celé republiky. Od nás tam byl Vodník, Myšpulím, Gladiátor, Ježek a Jašík a vedoucí Pepěk, Sváča a Lékárník. Konalo se to od 23.3 18:00 do 25.3. 14:00.

Vpátek jsme přišli do ZŠ Habrmanova. Sváča nás šla zaregistrovat. Spali jsme ve třídách. V sobotu jsme ráno měli rozcvičku a zachraňovali jsme Mauglího. V neděli jsme hráli různé hry a naopak jsme zachraňovali Akélu. Pak jsme se sbalili a měli rozchod.

Tak to byla krátká vzpomínka Vodníka na tuto celostátní akci.

A aby to nebylo starším líto tak ti se se pro změnu vydali do Informačního centra na Hučáku

28.3. Návštěva informačního centra obnovitelných energií na Hučáku

Starší na jednu schůzku zaměnili tradiční prostory naší klubovny za zrekonstruované prostory Hučáku. Právě v prostorách této vodní elektrárny sídlí informační centrum Obnovitelné zdroje. Sraz byl tedy ve čtyři odpoledne na mostě u Hučáku. První byly na srazu Kaťák a Krysa. Chvilí po nich dorazily Světluška, Terka a Klíště. Terka se pochlubila úspěšným zvládnutím rádcovského kursu. Kluky zastoupil Honza s Ondrou. V recepci nás přivítali pracovníci centra a pozvali nás do malého kinosálu, kde začala naše prohlídka. Shlédli jsme krátký film Čtvero ročních období. Každé z období představovalo nějaký obnovitelný zdrojů. Jaro zaplavila voda, léto patřilo slunci, podzim přinesl energetické rostliny a poslední zima se představila studeným větrem. Bylo se na co dívat. Plátno totiž měří neuvěřitelných dvanáct metrů. A tak se občas stalo, že člověk netihnul chvílemi obsáhnout celé plátno. Po promítání nás naše průvodkyně pozvala do další části expozice. Tam jsme měli možnost si prohlédnout vodní turbíny používané na vodních elektrárnách. Nejprve francisovu, pak peltonovu, která se moc v našich podmínkách nevyužívá a také kaplanovu. Kromě těchto zde mají model větrného mlýna a také moderní větrnou elektrárnu. V patře jsme se seznámili s dalšími obnovitelnými zdroji. Prohlédli jsme si solární panel a mimo jiné jsme se dozvěděli, že již nyní jsou k dispozici stany, kde jejich povrch je tvořen fotolotaickým "panelem". Takový pabnel by se nám určitě hodil na nších táborech. V další část byla věnována geotermálnímu teplu. Pak jsme se podívali na kotle na biomasu. Dále nás čekal zajímavý model tornáda. Kromě tohoto modelu jsme si vyzkoušeli i ovládání plachetnice, zkoušeli jsme solární auta i to jak se odpojuje vedení. Ve druhé části jsme se přemístili přes dvůr do vodní elektrárny na Hučáku. Po její prohlídce jsme poděkovali za zajímavou prohlídku a rozešli se domů.

